

РЕШЕНИЕ

№ 19427

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **121** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – чл. 207 Административнопроцесуален кодекс (АПК), във вр. с чл. 1, ал. 1 от Закон за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба с вх. № 353 от 06.01.2021 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), подадена от Г. В. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица], чрез адв. Н. М., със съдебен адрес [населено място], [улица], с която е предявен иск срещу Областна дирекция на Министерство на вътрешни работи (ОД на МВР) - [населено място] за заплащане на обезщетение в размер на 52 430.00 лева за претърпени имуществени вреди, ведно със законната лихва от 24.04.2014 г. до окончателното плащане, причинени от неправомерни действия на полицейски служители от ОД на МВР - С. – издаден административен акт - Разпореждане от 26.04.2014 г. по чл. 55 от Закон за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), отменен като незаконосъобразен с влязло в сила съдебно Решение № 62 от 10.10.2014 г. по адм.дело № 85/2014 г. на Административен съд - [населено място], потвърдено с Решение № 241 от 11.01.2016 г. на Върховния административен съд, по адм. дело № 1252/2015 г.

В сезиращата съда искова молба е посочено, че ищцата е земеделски производител, регистрира на 07.10.2008 г. в Национален регистър за земеделските производители при Министерството на правосъдието, в Единната информационна система на генералната дирекция по обща аграрна политика при Европейската Комисия и в Държавен фонд „Земеделие“ като обработва земеделски имот с рег. № 003003 по плана за земеразделяне на землището в [населено място], област С., по

силата на сключен договор за наем с Н. М. Н.. В исковата си молба, Г. Н. претендира, че е претърпяла имуществени вреди, представляващи разходи за извършените от нея агротехнически мероприятия, вследствие на издадено разпореждане по чл. 55 от ЗМВР от 26.04.2014 г. от служители на ОДМВР – [населено място], отменено по съдебен ред като незаконосъобразно. Ищцата твърди, че процесните претърпени загуби представляват разходи за извършените агротехнически мероприятия - за закупените хербициди, семена тип „К.“, пестициди и др., както и разходи за многократни пътувания от [населено място] до земеделският имот в землището на [населено място], за организиране на земеделската дейност, както и други разходи свързани с логистика. Моли съда да ѝ бъде заплатено обезщетение за причинените ѝ имуществени вреди в размер на 52 430 лева, представляваща преки загуби, състоящи се във вложените парични средства за придобиване на земеделска продукция от слънчоглед, чието производство е било неосъществено, поради издаденият неправилен административен акт, ведно с всички дължими законни лихви, считано от 24.04.2014 г. до окончателното изплащане на всички дължими парични суми. Претендира направените разноски по делото. Депозира писмени бележки в срок.

Ответникът – ОДМВР - С., в срока по чл. 131 от ГПК, оспорва предявената искова молба, с която се претендира обезщетение за имуществени вреди. В писмен отговор прави възражение за недопустимост на производството, а алтернативно се твърди, че предявеният иск е неоснователен, необоснован и недоказан, както и прекомерно е завишен размера на претендираното обезщетение. Посочено е, че не е установено ищцата да е претърпяла имуществени и неимуществени вреди, които да са в причинно следствена връзка с определени незаконосъобразни действия, бездействия или актове от органите на ОДМВР – [населено място]. Моли съда да отхвърли предявения иск.

В съдебно заседание, ищецът редовно уведомен, представлява се от адвокат Н. Н., с приложено по делото пълномощно, който моли съда да уважи депозирания искова молба и ОДМВР – [населено място] да бъде осъдена за заплати на ищеца претендираните имуществени вреди по предявените искове, въз основа на отменения незаконосъобразен акт. Претендират се разноски по делото.

Ответникът – ОД на МВР – [населено място], редовно уведомен, не се явява, не се представлява. Депозирано е писмено становище от юрк. В. А. с приложено по делото пълномощно, с което моли съда да остави без уважение исковата претенция като неоснователна и недоказана. Излага становище, че от ищеца не са ангажирани доказателства, които да установят причинно-следствена връзка между отмененият акт и настъпилите имуществени вреди, както приема, че вредите които се претендират от ищцата са в пряка и непосредствена връзка с отказа на Държавен фонд „Земеделие“ да изплати субсидиите и налагането на санкции върху земеделския производител, поради дублиране на заявленията и че вреди не са доказани. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, представлява се от прокурор К., който дава заключение, че искът е неоснователен, не е доказана конкретна вреда и причинно-следствена връзка между акта и настъпилите вреди.

Административен съд София – град, след преценка на становищата на страните и въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 07.06.2012 г. в [населено място] е сключен договор за наем между Н. М. Н. в качеството на наемодател и Г. В. Н., в качеството на наемател, като наемодателят е предоставил на наемателя 272.30 декара, представляващи недвижим имот № 003003 и ЕКАТТЕ 81075 в землището на [населено място], [община], област С., за временно възмездно ползване. Съгласно предоставеният договор за наем, срокът на договора е осем години от датата на подписването му, с възможност за продължаването му за неопределен срок. Договорът е регистриран в Общинска служба по земеделие, [населено място], съгласно талон за регистрация на договор за наем с рег. № 8107500007Н. Към договора за наем на земеделска земя е сключен анекс, в който са посочени граници и съседни на имота, а също така е приложена и скица на имота. Представени са и предходните договори за наем от 07.10.2008 г. и от 07.10.2010 г.

От приложено удостоверение изх. № Ш-1577 от 27.05.2015 г. на Областна дирекция „Земеделие“ – Шумен при Министерство на земеделие и храните е видно, че Г. В. Н. е регистрирана като земеделски производител на 19.03.2010 г., пререгистрирана на 10.03.2011 г., 16.02.2012 г., 15.02.2013 г., 27.02.2014 г. и 17.02.2015 г. като през стопанската 2013 г. – 2014 г. Н. е регистрирана с имот № 003003 в землището на [населено място], област С. с имот с площ от 272.30 дка, засят с маслодаен слънчоглед, а за стопанската 2014 г. – 2015 г. лицето се е регистрирало със същия имот, който е засят с пшеница.

На 01.11.2013 г. е сключен договор за охрана между Г. В. Н. в качеството на възложител и И. И. Н. – изпълнител, с който договор възложителя възлага на изпълнителя да осигурява цялата охрана на земеделски имот с № 003003 и площ от 272.30 дка, находящ се в землището на [населено място], област С. по време на цялата селскостопанска 2013-2014 година. На 10.09.2014 г. е сключен друг договор за физическа охрана между Г. В. Н. като възложител и „Телепол“ ЕООД – изпълнител за физическа охрана на горепосоченият имот за срок от два месеца от неговото подписване. По делото е приложен и анекс № 1 от 15.07.2015 г., с който Г. Н. в качеството на възложител и „Делта гард“ ООД в качеството на изпълнител се споразумяват за промени и допълнения към договор за охрана от 16.06.2015 г.

На 26.04.2014 г. в 11.40 часа в [населено място] е издадено разпореждане на полицейски орган – М. К. с адресат Г. В. Н. на основание чл. 55 от Закона за Министерството на вътрешните работи, с което ѝ е разпорежено да не предприема агротехнически мероприятия в имот № 003003, находящ се в землището на [населено място], област С. до разрешаване на спора по законоустановения ред. В полицейското разпореждане ищцата е вписала: „не споря с никого аз съм владеец, споря само с 4 (четирима) служители на МВР“.

С Решение № 62 от 10.10.2014 г. на Административен съд - Силистра, по адм.дело № 85/2014 г., разпореждане на младши полицейски инспектор (М.) при РУП - [населено място] от 26.04.2014 г., с което на основание чл. 55 от ЗМВР на Г. В. Н. е разпорежено да не предприема агротехнически мероприятия в имот № 003003, находящ се в землището на [населено място], област С. с площ от 272.30 дка до разрешаване на спора по законоустановения ред, е отменено, тъй като е издадено при съществени нарушения на административно производствените правила, а именно липса на фактически мотиви, при нарушение на материалноправните разпоредби и в противоречие с целта на закона.

С Решение № 241 от 11.01.2016 г. Върховния административен съд, по адм.дело № 1252/2015 г.,

оставя в сила съдебното Решение № 62 от 10.10.2014 г. на Административен съд - Силистра.

По делото е приложена и докладна записка на М. М. К. до ВНД началник на РУ „Полиция“ - [населено място] от 24.04.2014 г., в която е посочено, че на 24.04.2014 г. е посетил процесния имот с № 003003, в землището на [населено място] във връзка със сигнал, че се възпрепятства работата на механизатори в имота. На място е заварил механизаторите К. Н. К. и С. С. Х., както и двама охранители И. И. Н. и Р. Х. Р., които предупредил да не възпрепятстват работата на механизатори. Не установил данни за извършено престъпление от общ характер или нарушение на обществения ред.

В заявление от 20.10.2021 г. ищцата Г. Н. посочва, че извършените агротехнически мероприятия извършени за производството на земеделска култура вложени парични средства, знания, труд, ноу-хау и др. в общ размер от минимум 52 430 лева са нанесени от основни пера на вложените разходи, както следва:

1. третиране на земеделския парцел с хербицид „раундъп“ през месец септември 2013 година, в което се включва: а) цена на хербицида за площ от 273 декара и 3 ара и б) цена за третирането с хербицида - по 5 лева на декар;
2. есенна дълбока оран, извършена през месец октомври 2013 година, която е била заплатена на цена - по 20 лева на декар.
3. есенно подхранване на почвата с фосфорно - калиеви торове: а) 30 кг. на декар моно-калиев фосфат – М., като са закупени общо 8 000 килограма за цена от 32 700 лева и б) агротехническите услуги по внасяне на торове в почвата - заплатени по 5 лева на декар.
4. първо пролетно култивиране, извършено през месец март 2014 година със заплатена цена за агротехническа услуга по 8 лева на декар.
5. второ култивиране, извършено през месец април 2014 година със заплатена цена за агротехническата услуга по 7 лева на декар.
6. закупени семена за слънчоглед - сорт „Пионер“ - тип „К.“.
7. закупени пестициди за обеззаразяване на семената от слънчоглед - от В..
8. агротехнически услуги по обеззаразяване на семената за посев общо 1 200 лева.
9. закупени амониеви торове за пролетно торене по време на сеитба - общо 8 500 килограма амониева селитра за brutната цена от 12 240 лева.
10. закупени хербициди за третиране на слънчоглед - хербицид на В..
11. транспорт на семена, торове, пестициди и хербициди до [населено място] - общо 2 500 лева.
12. Организация и логистична дейност по наемане на земеделска техника, организация на

извършване на агротехнически мероприятия, земеделски регистрации и др., включително разходи за транспорт, за възнаграждение на шофьор и на сътрудници, за наемане на МПС и др., общо 14 000 лева.

Като ищцата посочва, че всички тези разходи са били направени за производство на слънчоглед сорт „Пионер - тип „К.“ върху земеделската площ от 273 декара и 3 ара „И. чернозем“.

По делото са приложени анкетни карти за регистрация на земеделски производител Г. В., както и договори за застрахована земеделска култура. В писмо с № 11-35 от 08.02.2022 г. на Министерство на земеделието е посочено, че Г. Н. има регистрация като земеделски стопанин от 19.03.2010 г. подържана без прекъсване до 09.01.2021 г. за стопанската 2020/2021г. като са приложени справки за дейността ѝ за 2011 г. – 2018 г. и заверени копия на документи за регистрация като земеделски стопанин за стопанската 2018/2019 г., 2019/2020 г. и 2020/2021 г.

По делото са приложени множество сигнали на Г. В. до Министъра на земеделието и храните, до изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, до Комисия по взаимодействието с неправителствените организации и жалбите на гражданите при Народно събрание на Република България до множество други български институции, в които се съдържат оплаквания относно злоупотреби спрямо земеделски производители в Североизточна България.

В съдебното производство, по искане на ищцата за установяване на извършените агротехнически мероприятия е разпитана като свидетел Е. Т. Ш., която в разпита си посочва, че е присъствала лично на някои от агротехническите мероприятия през 2013/2014 г. и е помагала с организационната дейност, като „да наема машини“ и когато те започвали работа, тя си тръгвала. Наела трактор с пръскачка от З., но не знае колко пари Г. Н. му е платила, тъй като те се уточнявали за парите, също посочва, и че договорът за това се подписвал от тях. Тя казвала на З. кой ден да пръска, в началото на м. септември. През м. октомври е ходила при него за дълбока оран, като наела трактор с плуг. Цената била 20 лева на декар, платена от ищцата, като договорът бил изпратен по имейл и отново не е сключван от нея. След това било извършено торене с фосфорно-калиеви торове, като торовете били изпратени от адвокат М. с микробус и работници ги разтоварили в базата на З.. Не си спомня колко пакети били, не ги е броила, а Г. Н. ѝ казала, че трябвало да са около осем тона. Земята била третирана от З. с трактор. Присъствала е само в началото на наторяването и след това си е тръгнала. След това свидетелката посочва, че върху земята е имало пролетни обработки като култивиране през м. април извършено от З., два пъти на период от около 20-22 дни, а между двете култивирани било извършвано впръскване с амониева силитра. Също така посочва, че за амониевата силитра Г. се е уговаряла с него. Цената за първото култивиране била осем лева, а за второто седем лева като посочва, че не знае за „торащата“ колко пари е платила ищцата. Не са подписвали договори за приемане на работа и няма приемо-предавателни протоколи за извършената дейност, не е взимала пари от Г., тъй като ѝ е приятелка. Всички тези дейности били извършени до 26.04.2014 г., тъй като на тази дата, като отишли в имота, там имало полицаи, който не допуснал Г. в имота, а тя вече била наела трактор за засяване на слънчогледа и не успяла да извърши сеитба през тази година заради издаденото разпореждане.

По искане на ищцата е разпитан и свидетеля К. И. К.. Свидетелят в разпита си заявява, че е доставил на ищцата, по нейна молба през есента на 2013 г. семена за слънчоглед от фирма „Е.“, които били в неговата база, в чували от по 25 кг. Н. купила 17-18 чувала, като килограм струвал около 68-78 лева и платила парите на дистрибутора. Обеззаразил семената с фунгицид. Препарата

заедно с труда за обеззаразяването били около 1000-1100-1200 лева. Слънчогледа трябвало да бъде засят през април 2014 г., но не могли да го засеят. Свидетелят заявява, че е ходил много пъти на място в имота и по негова препоръка е било напръскано есента с препарат „раундъп“ за вредители. Третирането било извършено от З., след закупуване на препарата от Г. с цена около 45-50 лева, като се пръскало двукратно по 500 мл. на декар. Посочва цената за пръскането между 5-10 лева или средно около 7-8 лева. След това, по негова препоръка, земята била наторена с комбинирана тор по 30 кг. на декар, като знае че торта била израелска, но не знае от кого е била закупена. Свидетелят посочва, че не знае от кого е била извършвана дълбоката оран, както и пролетното култивиране, но когато отишъл пролетта нивата била изорана. Не знае кой е извършвал тази дейност, предполага, че може да е З.. Посочва средна цена за култивиране за първо между 8-10 лева, а за второ 5-7 лева. Знае че между двете култивирания ищцата е искала да сложи азотен тор, като не знае точно какъв тор е вкарала за подхранване на корена. Не знае каква е била цената му, но той й бил препоръчал фирмата, която е дистрибутор в [населено място]. След това ищцата не била засяла нищо, тъй като била възпрепятствана от полицията като посочва, че си върнала парцела или края на 2014 г., или началото на 2015 г.

За установяване на обстоятелствата по делото по искане на Г. Н. е разпитан и свидетелят Н. М. П.. Показанията му също потвърждават казаното от свидетелите Е. Т. Ш. и К. И. К., относно обработването на процесният имот от Г. В. и полагането на агротехнически мероприятия за подготовка на земята преди сеитба, но не са детайлни и с оглед направено искане от адв. Н. за детайлизиране на обстоятелствата по делото, съдът е допуснал да бъде разпитан в качеството на свидетел и М. Р. Р..

Свидетелят Р., в разпита си посочва, че по отношение на процесния имот, който се обработва от Г. В., през септември 2013 г. са извършили пръскане с хербицида „раундъп“. Уточнява, че той помагал на ищцата, при извършването на технически мероприятия свързани със засяването и обработката на имота. През октомври 2013 г. преди „орането“ били закупили фосфатен тор, около 8.5 тона на стойност 32 700 лева, който бил доставен на пристанището във [населено място]. През месец ноември била извършена дълбока оран на парцела от З. И., като му било заплатено за услугата по 20 лева за декар. През пролетта на 2014 г. - през м. март било извършено първото култивиране на имота, отново от З. И., за което му било заплатено по 8 лева на декар, а за второто култивиране, което било завършено през м. април била заплатена цена от по 7 лева на декар, като между двете култивирания извършили торене с амониева силитра - по 30 кг. на декар или 8.5 тона, на обща стойност от 12 700 лева. Препаратът бил доставен от химическия комбинат в [населено място]. По това време, вече били закупили и слънчогледовите семена от сорта „Е.“ по метода на „К.“ като уточнява, че това са сортове, за които не се изисква допълнително междинно култивиране, а позволяват да се пръска директно с хербицид и с едно пръскане се унищожавали плевелите, но поради тази причина, тези хербициди били доста по-скъпи. Свидетелят посочва, че тези хербициди и фунгициди са били на стойност 8 780 лева, а за обеззаразяване на семената, което включвало препарат и самото обеззаразяване, извършено от К. К., заплатили 1 200 лева. Свидетелят Р. посочва и цената за транспорт на торове, препарати и други материали, които били направени – 2 500 лева, което включвало транспортни разходи, в които са включени товаренето и разтоварването на торта и препаратите, превозването с микробус с прицепи и др. Сеитбата трябвало да се извърши на 26.04.2014 г., но имота бил блокиран от полицаи да не се влиза в него, като

свидетелят посочва, че през месец октомври било разрешено да се влезе в имота. Също така в показанията си уточнява, че торовете от производителя идвали с прицепи - влекачи с полуремаркета от В. и единият тор бил вносен, а другият от [населено място]. Имали и четирима работници, на които заплащали допълнително надница по 50 лв. за товарене и разтоварване, като те извършвали и разтоварване от прицепа на торачната машина, за да се извърши пръскането през есента и пролетта. Посочва и, че за торене се заплащало по 5 лв. на декар на механизатора, както и за пръскането с хербицида „раундъп“ също се заплащало по 5 лв. на декар. Свидетелят Р. в показанията си уточнява, че големите суми са били плащани по банков път - за торовете и хербицидите, а за механизатори, услуги и други подобни, и той е бил оторизиран да извършва такива плащания на по-малки суми, като ги заплащал от името на Г. В.. За пръскането и торене, които се извършвали поотделно е плащал по 5 лв. на декар от нейно име. Посочва, че той е правил плащането за пръскането с хербицид за 272 дка по 5.00 лева.; за торене - два пъти по 272 дка по 5 лв. - 1360 лева от името на Г., а за оранта извършена от З. И. му били платени по 20 лв. за декар, или около 5 500 лв., които били платени от адв. Н. М., а култивирането и двата пъти било платено в брой, по спомен от адв. Н. М. като едното било по 8 лв. за декар, а другото по 7 лева, отново за декар.

По делото е назначена, изготвена и приета агротехническа експертиза изготвена от вещото лице проф. д-р В. К.. В заключението си по поставената задача да остойности проведените мероприятия по технологична карта за отглеждане на слънчоглед към стопанската 2013 г. - 2014 г. е посочено, че извършените мероприятия за цялата площ са 22 142.00 лева. На вещото лице са зададени допълнителни въпроси към експертизата - да се остойности като се включи извършеното пролетно торене с амониеви торове – амониева селитра на земеделския парцел и да бъде даден вариант за есенно торене по 30 кг. на декар. Проф. д-р В. К. е изготвила допълнително заключение в което посочва, че „действителните разходи за отглеждане на слънчоглед върху поземленият имот (ПИ) № 81075.3.3 с площ 272.387 дка, в землището на [населено място], [община], област С. до момента на засяване на културата възлизат на 27 591.70 лева. Съдът не кредитира заключението на вещото лице т.к същото е изготвено на базата единствено и само на свидетелски показания не са представени писмени доказателства от ищцата.

В съдебното производство е назначена и приета съдебно-икономическа експертиза изготвена от вещото лице А. Б.. В заявление от 13.03.2023 г. за изготвянето на назначената съдебно-икономическа експертиза са направени допълнителни уточнения: „1. Транспортирането на торовете, описани в т. 1 и т. 2 от заявление с вх. №31.01.2023 г. (както за есенно торене, така и за пролетно торене) - е извършено с товарни композиции - състоящи се от влекач с прицепни полуремаркета. Торовете са доставени в чували от по 50 килограма, които са товарени и разтоварвани „на ръка“ от 4 работника. Съответните цени на транспортните услуги са завишени с цената, която е заплатена на работниците за извършване на услугата по товарене и респ. разтоварване на торовете. 2. Транспортирането на хербицидите, описано в т. 3 от Заявление с вх. № 31.01.2023 г. е извършено с товарен микробус - тип фургон“. Съдът не кредитира заключението на вещото лице т.к. не са представени писмени доказателства от ищцата за извършените услуги.

С оглед на допълнителното заявление в съдебното производство е назначена и приета съдебно-икономическа експертиза с възложени задачи: 1) да бъдат изчислени транспортните услуги за превоз на процесните торове с влекачи с прицепни полуремаркета с товароносимост от минимум 25 тона и 2) да бъдат изчислени възнагражденията на общите работници, общо по 4 общи работника, които са извършили товаренето и разтоварването на торовете, при всяка от двете доставки на торове. В заключението си вещото лице С. Д.-К. е констатирала, че:

1.) средната цена на транспортните услуги за транспортиране на 8 тона калиево-фосфорен тор от [населено място] до [населено място], област С. в двете посоки при ползване на влекач с прицепни полуремаркета, с товароносимост от минимум 25 т., е определена на база най-високата и най-ниската стойност и е 588.06 лева.

2.) за транспортиране на 8 тона амониева селитра, средната цена за превоз по маршрут от [населено място] до [населено място], [община] в двете посоки при ползване на влекач с прицепни полуремаркета с товароносимост от минимум 25 т. е определена на база най-високата и най-ниската стойност и е 481.14 лева.

3.) за транспортиране на 140 литра тотален хербицид „раундъп“ средната цена за превоз по маршрут от [населено място] до [населено място], [община] в двете посоки при ползване на микробус тип фургон с товароносимост до 800 кг., е определена на база най-високата и най-ниската стойност и е 120.35 лева.

Определен е общият размер на транспортните услуги за превоз на торове и хербициди - 1189.55 лева. Вещото лице е изчислило и общия размер на разходите за товарене и разтоварване за двете доставки - 392.24 лева. Съдът не кредитира заключението на вещото лице т.к. не са представени писмени доказателства от ищцата за извършените услуги и така формулираните въпроси са общи и не доказват пряко обстоятелства свързани с предмета на иска.

По делото е приложено копие на Решение № 10597 от 03.11.2023 г на ВАС, по адм. дело 10635/2022 г., с което е оставено в сила Решение № 3022 от 04.05.2022 г. на АССГ по адм. дело № 8966/2020 г., с което ОД на МВР – С. е осъдена да заплати на Г. В. Н., по иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от 3 300 лева, обезщетение за неимуществени вреди от незаконосъобразно разпореждане на М. М. Й. К. при РУП [населено място] от 26.04.2014г., ведно със законната лихва от 11.01.2016 г. до окончателното плащане.

С протоколно определение по реда на чл. 214, ал. 2 от ГПК от 01.02.2023 г., съдът е допуснал изменение на иска в частта касаеща третирането на земеделския парцел с хербицид, като съгласно агротехническата експертиза е увеличил иска от 1 250 лева на 1 680 лева, както и изменение на иска за производствени разходи за второ култивиране в размер на 2 184 лева. Изчислената от съда разликата относно третирането с хербицид е 430 лева, (разликата между 1 680 - 1 250 лева, съгл. експертизата), а разликата за второ култивиране е в размер на 273 лева (разликата между 2 184 -1 911 лева, съгл. експертизата) или общият иск, след изменението на разходите е в размер на 53 133

лева.

При така установените фактическа обстановка и събраните по делото доказателства, съдът обосновава следните правни изводи:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица, или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение, е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: 1.) вреда - имуществена или неимуществена; 2.) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; 3.) пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда.

Под вреда, следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под „пряка и непосредствена“ - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган, по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата, на който и да е от елементите на фактическия състав, не може да се реализира отговорността на държавата.

В случая се претендира обезщетение от отменено разпореждане, изразяващо се в незаконосъобразни действия по издаването му. Съдът приема, че макар в случая да се касае за действия във връзка с издадено разпореждане, доколкото в ТП № 2/2015 г. на Общото събрание на Гражданска колегия на ВКС и Първа и Втора колегия на ВАС е прието, че определяща за квалификацията на иска, като такъв по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е не правната природа на отменения акт, а основният характер на дейността на органа, който го е издал. Разпореждането се издава в резултат на административна дейност поради, което представлява властнически акт и е резултат от санкционираща административна дейност. Следователно и дейността по неговото издаване, може да се приеме като административна дейност. Установи се, че разпореждането е отменено по съответния ред при обжалването му. Предвид това и доколкото исковете са предявени против юридическото лице – Областна дирекция на МВР – [населено място], чийто орган го е издал, което съгласно чл. 205 от АПК, е пасивно легитимирано да отговаря за причинените вреди, съгласно чл. 37, ал. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи. Следователно, искът за отговорност на държавата за вреди причинени от незаконосъобразен акт на администрацията, е редовно предявен от надлежна страна, в хипотезата на чл. 204, ал. 1 от АПК, срещу субект по чл. 205 от АПК.

Съдът приема, че не са изтекли предвидените в разпоредбите на чл. 110 и чл. 111, б. „в“ от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) погасителни давностни срокове. Според задължителното тълкуване, дадено в т. 4 на ТР № 3 от 22.04.2005 г. по тълкувателно дело 3/2004 г. на ОСГТК на ВКС, началният момент на погасителната давност при искове за обезщетение за вреди от незаконни актове на администрация е датата на влизане в сила на решението на Административен съд – [населено място], в настоящият случаи е

11.01.2016 г., като исковата молба е депозирана на 06.01.2021 г. в деловодството на АССГ.

В процесният случай безспорно се установи, че издаденият от администрацията на ответника акт, чийто адресат е ищцата, а именно - Разпореждане от 26.04.2014 г. на младши полицейски инспектор при РУП - [населено място], с което на основание чл. 55 от ЗМВР ѝ е разпоредено „да не предприема агротехнически мероприятия в имот № 003003, находящ се в землището на [населено място], [община], област С. с площ от 272.30 дка до разрешаване на спора по законоустановения ред“, е отменен като незаконосъобразен с влязло в сила съдебно решение. Следователно е осъществена първата от визираните в чл. 204, ал. 1 от АПК предпоставки - отменен като незаконосъобразен акт на държавен орган, издаден при упражняване на административна дейност.

По отношение на втората предпоставка - имуществени вреди причинени от разпореждането на младши полицейски инспектор при РУП - [населено място]. Съдът, следва да посочи, че обезщетението за имуществени вреди в двете разновидности – претърпяна загуба и пропусната полза се определя, чрез разликата между имущественото състояние, в което е щяло да се намира пострадалото лице, ако не беше деянието и състоянието, в което то се намира след неговото извършване. Самата претърпяна загуба и пропусната полза се определят, спрямо състоянието на имуществото, преди деликта. Пропусната полза е налице, когато пострадалото лице е щяло да реализира едно увеличение в стойността на активите на своето имущество или да получи постъпление към своето имущество. П. поведение изпълнява ролята на необходимо условие, без което вредата не би се проявила. Причинната връзка между противоправното поведение и вредата, като факт от действителността, трябва да бъде доказана във всеки конкретен случай.

В доказателствена тежест на ищцата е да докаже, че е претърпяла твърдените вреди, които са претърпени именно от незаконосъобразното разпореждане и че тези вреди са в пряка и непосредствена причинна връзка с отмененото разпореждане на младши полицейски инспектор при РУП - [населено място], която тежест изрично е указана от съда с определението за насрочване на делото. Относно иска за имуществени вреди от 53 133 лева, собственост на ищцата - в исковата молба се твърди, че имуществени вреди представляват разходи за извършените агротехнически мероприятия - за закупените хербициди, семена тип „К.“, пестициди и др., както и разходи за многократни пътувания от [населено място] до процесния земеделски имот, за организиране на земеделската дейност, както и разходи за логистика, които възлизат на претендираната сума, както се твърди и за причинната им връзка с отмененото разпореждане.

С оглед така предявеният иск, съдът приема следното:

Относно твърденията на ищцата за извършените агротехнически мероприятия и разходи за многократни пътувания от [населено място] до процесния земеделски имот и за организиране на земеделската дейност, **съдът констатира, че тези мероприятия и дейности не са описани в обстоятелствената част на исковата молба – не е**

посочено кога, къде и от кого са били извършени./л.3-7/Не са представени и счетоводни документи, като не е посочена стойността на заплатените услуги на съответните доставчици на ищцата. За да бъде прието, че услугите са извършени реално, е необходимо с преки доказателства да се установи главният факт, предмет на доказване – изпълнението на конкретно възложена дейност, включващ времето, мястото, начина на осъществяването, физическото лице - изпълнител и връзката му с доставчика и респективно заплащането на цената от възложителя в случая -ищцата. Факти, които са индичия за осъществяването и са например: възлагането извършването на дейност с конкретни характеристики; времето на изпълнение задълженията на страните по нея; физическите лица, извършили дейността; респективно вида и характеристиките на използваната техника; начина на заплащане на дължимата цена и калкулиране, видовете агротехнически мероприятия. В процесния случай ищцата не ангажира преки доказателства относно реалното извършване на услугите. Свидетелските показания на Е. Т. Ш., К. И. К., Н. М. П. и М. Р. Р. са последователни и непротиворечиви, но по делото не бяха представени никакви доказателства, които да ги потвърждават. Не бяха представените договори, възлагателни писма и приемо-предавателни протоколи относно конкретизация на възложената работа, чрез посочване на вида и количеството на извършените дейности, като и време на извършване. Следва да бъде отбелязано и, че в показанията си Е. Т. Ш., заявява, че е присъствала лично на някои от агротехническите мероприятия като е помагала на ищцата с организационната дейност, но не са подписвали договори за приемане на работа и няма приемо-предавателни протоколи за извършената дейност. Също така посочва, че ищцата е подписвала договорите, които са пращани по електронна поща, но в съдебното производство за потвърждаване на думите ѝ не бяха предоставени и такива доказателства за налични договори.

Относно доставка на транспортни услуги и разходи за логистика, посочени в петитума на молбата – тези дейности не са описани в обстоятелствената част на исковата молба, а именно кога, къде и от кого са били извършени. Не са представени и счетоводни документи, като не е посочена стойността на заплатените услуги. Не са представени документи касаещи договор/и за превоз/и и товаро-разтоварителни услуги. По делото ищцата не представи и договор/и за превоз, като вид на транспорта, маршрут, вид на превозното средство, време на извършването му, както и фактури. Същото се отнася и за товаро-разтоварителни услуги - липсват и превозни документи, съпътстващи превоза на товари, торове, семена и техника. Ищцата не посочи от кого е извършен транспорта, за кои стоки се отнася този услуга/и, на кои дати е извършен, по кой маршрут и с какви превозни средства, на каква стойност са и кога са заплатени. В свидетелските показания на М. Р. Р. се посочва цената за транспорт на торове, препарати и други материали, а именно 2 500 лева, което включвало товаренето и разтоварването на торта и препаратите, като също е посочен и разход на четирима работници, на които е заплащана допълнително надница по 50 лв. за товарене и разтоварване, но свидетелят не посочва кога, къде и от кого са били извършени, не представи и доказателства свързани със заплащането им. С липсата на документи за извършения превоз на торове и хербициди - фактури, товарителници, пътни листове и др. документи, доказващи стойността на заплатените разходи за превоз, изминатото разстояние от превозните средства, маршрута, и единичната цена за превоз, в заключението на вещото лице е посочена средна стойност на извършеният транспорт, което не

представлява действително направените разходи, а за да бъдат определени такива и приети от съда, следва да бъдат конкретизирани всички по горе обстоятелства, подкрепени с надлежни доказателства. Неизчерпателните гласни доказателства на свидетелите за направените разходи не се подкрепиха с никакви писмени доказателства по делото.

По отношение на закупените хербициди, семена тип „К.“ и пестициди - доставките на процесните стоки, не са описани в обстоятелствената част на исковата молба - кога, къде и от кого са били доставени и на каква стойност са били същите и на кого са били заплатени, както и къде са били съхранявани. В чл. 24, ал. 2 от ЗЗД е предвидено, че при договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. **Не са представени договори, както и не са представени счетоводни документи, фактури приемо-предавателни протоколи и други които да удостоверят предаването на процесните вещи.** Липсват доказателства по делото за закупуване хербициди, семена тип „К.“ и пестициди. Свидетелят К. К. в показанията си посочва, че семената за слънчоглед били в неговата база, като посочва и ориентировъчна цена, че килограм струвал около „68-78 лева“, но свидетелските му изявления не бяха потвърдени с предоставени по делото счетоводни документи за закупуването им и приемо-предавателни протоколи за предадените му вещите. Що се касае до свидетеля М. Р. в разпита си, същият посочва, че по отношение на разходите, които са били направени от ищцата, **по-големите суми са платени по банков път, но доказателства за такива транзакции също не бяха представени пред съда.** Като допълнение дори и да бъде прието от съда действително закупуване на семената, основано само на свидетелските показания, които не са подкрепени с писмени доказателства, следва да бъде отбелязано, че в съдебното производство не беше доказано по никакъв начин, че е имало поражение/погиване/унищожаване или др. на закупените семена въз основа, на което да се претендират имуществени вреди. Хипотетично е възможно същите да бъдат засети на друго място или продадени на друг производител. Предвид недоказаността на ищцовата претенция на основание изложените мотиви, настоящата съдебна инстанция не може безспорно да приеме, че ищцата е претърпяла имуществени вреди по отношение на закупените семена. В допълнение следва да се посочи, че съгласно чл. 164 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК - свидетелски показания са недопустими за „установяване на обстоятелства, за доказването на които закон изисква писмен акт, както и за установяване на договори на стойност, по-голяма от 5000 лв.“ Настоящото производство е именно такова, с материален интерес, определен с депозирана искова молба, в размер на 53 133 лева. В тази връзка гласните доказателствени средства, събрани чрез разпита на свидетелите, макар и логични и последователни, то същите не кореспондират с останалата доказателствена маса събрана по делото, в хода на съдебното дирене. Недопустимо, както бе посочено от съдебния състав и съгласно ГПК, е доказването на суми над 5 000 лева да става само и единствено на база свидетелски показания. Ищцата не представи нито един документ, касаещ договорни отношения по повод извършените услуги и доставените стоки, както и не посочи нито едно физическо или юридическо лице доставчик. А извън посоченото, то по делото ищцата не представи никакви доказателства, които да доказват претенцията ѝ.

Относно третата предпоставка - пряка причинна връзка между отмененият акт и настъпилите вреди. Съдът намира, че основанията на предявения иск са твърде общо формулирани и не дават възможност да бъде определено конкретното противоправно поведение, което служителите на ответника са имали спрямо ищцата и което да дава основание за преценка, следва ли да бъде ангажирана отговорността на ответника или не. По искове, за ангажиране на деликтната отговорност на причинителя на вредата, е от съществено значение да се индивидуализира противоправното действие по вид, характер, време на извършване, като такова не е посочено в исковата молба. С разпоредбата на чл. 6 ал. 2 от ГПК, **законодателят е определил, че предмета на делото и обема на дължимата защита се определят от страните, т.е. следвайки логиката на законодателя и целевото тълкуване за точното ограничаване правомощията на съда и дефиниране в какви параметри може да бъде осъществено служебното начало**, правомощията на решаващия съд, са лимитирани до произнасяне на решението по един правен спор, само в предметната рамка на заявените искания, на основата на твърдените факти и обстоятелства, релевантни за спорното правоотношение. В тази връзка, настоящият състав следва да посочи, че относно причинно-следствената връзка, в практиката си ВКС използва два основни способа за установяване на причинна връзка между противоправното деяние и настъпилите вреди – на първо място се прилага т.нар. теория за равноценността, съгласно която е налице причинна връзка между вредите и извършеното деяние, когато последното се явява необходимо условие за настъпването на вредите. Наличието на причинната връзка се проверява като мисловно се отстрани деянието от цялата съвкупност от условия, предизвикали вредите. Ако вредите настъпват и без да е налице деяние, то причинна връзка не е налице и обратното - ако вреди не настъпват без да е налице деяние, то причинна връзка е налице. За определяне размера на преките вреди се използва т.нар. адекватна теория - преки са само онези вреди, които типично адекватно настъпват вследствие извършеното противоправно деяние. В мотивите на съдебният акт, с който е отменено полицейското разпореждане, съдът - Административен съд – [населено място] е посочил, следното: „полицейският орган е издал оспореното разпореждане, с което е забранил на жалбоподателката да предприема агротехнически мероприятия в спорния имот до разрешаване на спора по законоустановения ред. Изложените фактически мотиви сочат, че обществените отношения, които ответникът е регулирал, чрез издаването на оспорения административен акт, са от гражданско-правен характер. Общественият ред, който се предполага, че същият е охранявал, чрез издадения акт, не се влияе от това, кое от двете спорещи лица ще обработи нивата.....В установената от полицейския орган фактическа обстановка, тъй като в процесния случай не е констатирано, че обработката на процесната земя се извършва не по установения в закона ред. На практика, чрез възпирането на една от спорещите страни, респ. на двете страни, да управляват имота, ответникът е постигнал ефекта на обезпечителна мярка по повод на съществуващ спор, което действие не е в правомощията на полицейските органи...” В обстоятелствената част на исковата молба не е посочена и причинна връзка между претендираните вреди и отмененото разпореждане от АС-Силистра, как с възпирането на ищцата да не предприема агротехнически мероприятия в спорния имот, са причинени вредите посочени в петитума на исковата молба, подробно посочени по-горе в решението, както и не е посочен период от време, в който същата е била в невъзможност да извършва

агротехнически мероприятия, както и в исковата молба не са посочени по време и място извършените агротехнически мероприятия, както и закупуването и доставка на процесните стоки. В тази връзка с оглед предмета на спора съдът следва да посочи, че на обезщетяване подлежат единствено преките вреди - тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат и които са адекватно следствие от увреждането. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т.е. да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат, което ищцата не доказва в това производство. С оглед на горното, настоящият състав приема, че освен, че не са доказани имуществени вреди в случая не е налице и причинно следствена връзка между отмененото разпореждане и вредите.

За да бъде основателна исковата претенция на ищцата и за да се ангажира имуществената отговорност на ОДМВР-С. по реда на чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, освен наличие на отменен по надлежния ред незаконосъобразен административен акт или на незаконосъобразни действия, страната следва да установи по безспорен и категоричен начин както причинната връзка между претендираните вреди и тези именно действия, така също и тяхното действително настъпване в нейният патримониум в търсения размер и на посоченото основание. Следователно, за да възникне правото на иск за обезщетение по този ред, съответно, за да бъде доказана основателността на такъв иск е задължително да бъде установено по несъмнен начин наличието на тези **три предпоставки, които да са взаимно свързани, както са посочени по-горе**. Съдът приема, че по делото липсват доказателства, че в резултат именно на отмененото разпореждане, това са били твърдяните причинени имуществени вреди в размер на 53 133 лева.

С оглед доказателствата по делото така, както е формулиран иска срещу ответника – ОД на МВР - [населено място], не се доказва която и да е от посочените по-горе предпоставки на иска за вреди от административна дейност - твърдяното незаконосъобразно действие на административен орган или длъжностни лица при и по повод изпълнение на административна дейност, вреда произтичаща от това незаконосъобразно действие, както и пряка причинна връзка между незаконосъобразното действие и вредоносния резултат. Поради така изложеното исковата претенция на ищцата очевидно се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Неоснователността на главния иск обуславя неоснователност и на акцесорния иск за лихва.

За разносните по делото, съдът приема, че независимо от благоприятния за ответника изход на спора, претенцията на ответника за заплащане на юрисконсултско възнаграждение, не следва да бъде уважена. В производството по реда на ЗОДОВ, ищецът не дължи на ответника заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ, ако искът бъде отхвърлен изцяло, съдът осъжда ищеца да заплати разносните по производството, т. е. разносните за извършени процесуални действия по смисъла на чл. 76 от ГПК, например разноски за призоваване на свидетел, възнаграждение за вещи лица, публикации в Държавен вестник, съдебни поръчки и др. Възнаграждението за адвокат не се включва в обхвата на чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ. Нормата е специална по отношение на общите разпоредби на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във

вр. с чл. 144 и чл. 143 от АПК. Липсата на изрична уредба в ЗОДОВ, която да предвижда отговорност на ищеца за заплащане на юрисконсултско (адвокатско) възнаграждение на ответника при пълно или частично отхвърляне на иска му, означава, че такова не се дължи. В тази връзка направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за представителство в производството по делото следва да се отхвърли като неоснователно.

С оглед изхода на делото в тежест на ищцата, следва да се възложи и заплатеното от бюджета на съда възнаграждение на вещи лица (агротехническа експертиза – 571.20 лева, допълнителна агротехническа експертиза - 279.90 лева, счетоводно-икономическа експертиза 514.80 лева, счетоводно-икономическа експертиза 300.00 лева) и разноски по повод призоваването на свидетели (53.80 лева пътни разходи за св. Н. П. и 60.00 лева пътни разходи за св. М. Р. като следва да бъде отчетен и направен депозит от ищцата в размер на 20.00 лева), или всички разходи в размер на 1759.70 лева.

Така мотивиран, Административен съд София - град, I – во отделение 34 състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна и недоказана исковата претенция на Г. В. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица] искане до съда на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ да осъди Областна дирекция на Министерство на вътрешни работи - [населено място] да ѝ заплати обезщетение за имуществени вреди за периода от 24.04.2014 г. до 06.01.2021 г. в размер на 53 133 лева, ведно със законна лихва върху тази сума, в резултат на отмяна на Разпореждане на младши полицейски инспектор при РУП - [населено място], издадено на основание чл. 55 от ЗМВР от Закон за Министерството на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Г. В. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица] да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Административен съд София-град, сумата от 1759.70 лева (хиляда седемстотин петдесет и девет лева и седемдесет стотинки) за заплатено от бюджета на съда възнаграждение за вещи лица и разноски по повод призоваването на свидетели.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

